

החברה ההיסטורית הישראלית

הנחיות להגשת כתבי יד לכתב העת 'היסטוריה'

א. הגשת כתב יד

- (1) היקף המאמר, כעשרים וארבעה עמודי קוורטו ברוח כפול, כולל הערות השוליים (גם הן ברוח כפול).
- (2) יש להקליד את המאמר במעבד תמלילים, מומלץ בתוכנה של מחשב IBM-PC ותואמיו. המאמר יימסר הן בדיסק (או בדיסקט) הן בפלט מדפסת. אם לא הוקלד בתוכנת Word, נבקש להגיש את המאמר גם בתוכנת ASCII. אפשר לשלוח לדואל: talia@shazar.org.il.
- (3) גוף המאמר, ההערות (צ"ל הערות שוליים ולא הערות סוף), נספחים וכיו"ב, יודפסו ברוח כפול בין השורות.
- (4) יש להדפיס גם טקסטים בשפות אירופאיות; יוונית, ערבית וכיו"ב יירשמו בכתב יד קריא ובאותיות לא מחוברות.
- (5) תצלומים יצורפו למאמר בנייר ברומייד ובאיכות טובה.

ב. התקנת כתב יד לדפוס

- (1) **כתיב ופיסוק**
 - (א) הכתיב יהיה, בדרך כלל, על פי כללי הכתיב חסר הניקוד של האקדמיה ללשון העברית, תוך גמישות המתבקשת מרהיטות הקריאה.
 - (2) **ראשי תיבות**
יש להימנע משימוש בראשי תיבות ובקיצורים, להוציא המקובלים ביותר (לפנה"ס, לסה"נ).
 - (3) **הדגשות**
מילים יחידות שיש להדגישן בגוף המאמר תסומנה בקו. אין להדגיש טקסט ארוך.
 - (4) **מובאות**
 - (א) מובאות תצוטטנה כצורתן במקור. מובאה קצרה תבוא בגוף המאמר בין גרשים יחידים ('אל הארץ המובטחת'); מובאה ארוכה לא תצוין בגרשים, אלא תודפס כפיסקה נפרדת, ששורותיה תוזחנה פנימה.
 - (ב) הערה או תוספת של המחבר בתוך מובאה תוקף בסוגריים מרובעים; פסיחה תצוין בשלוש נקודות. אין להקיף את שלוש הנקודות בסוגריים אלא אם הן מציינות ליקוי במקור.
 - (ג) מובאה בתוך מובאה תסומן בין גרשיים כפולים (דעת טור סיני: 'אין בהופעת הצירוף "עזי וזמרת יה" משום עדות...').
 - (ד) במובאות יבוא סימן הפיסוק לאחר סימן הציטוט.
 - (ה) סימן שאלה או סימן קריאה השייכים לציטוט יבואו לפני סימן הציטוט, ולאחריו סימן הפיסוק של המשפט כולו – פסיק, נקודה או סימן אחר, לפי העניין.
 - (ה) כאשר משתמשים בביטוי או במונח מתורגם יש לתת אותו גם בשפת המקור, בסוגריים; כאשר מצטטים משפט מתורגם יש לתת אותו גם בשפת המקור, בסוגריים; כאשר הקטע המתורגם ארוך יותר יש לתת אותו בשפת המקור בהערה השייכת לו, לפני ציון מקורו.
 - (ו) מילים בערבית הכתובות באות עברית יש לנקד ניקוד מלא. 'אלי הידיעה תחובר למילה שלאחריה בלא מקף.
- (5) **ההערות**
 - (א) מספרי ההערות ירשמו בגוף המאמר בסיפרה עילית לאחר סימן הפיסוק (למשל: בספר במדבר⁶), אך כאשר סימן הפיסוק הוא קו מפריד, יבוא מספר ההערה לפניו.
 - (ב) מספרי ההערות יהיו רצופים לאורך המאמר כולו. יש להימנע ממספרי ביניים (7א, *7).
 - (ג) הערה קצרה, שכל כולה מראה מקום יחיד למקורות בלבד, תשולב בגוף המאמר.

(ד) יש לכתוב את כל מספרי ההערות, גם של אלו שמביאות רק לועזית שנכתבת משמאל לימין, בצד ימין של העמוד; המאמרים הם בעברית!

(6) מראי מקום למקרא ולברית החדשה: בראשית ל, ג; וכדומה.

(7) ציונים ביבליוגרפיים

המחברים יקפידו להביא את כל הפרטים הביבליוגרפיים המקובלים; להלן דוגמאות לדרך הרישום הביבליוגרפי.

(א) ספרים:

לואיס ס' פויר, איינשטיין ובני דורו, תל אביב תשל"ט, עמ' 94.
אבל: אביהו זכאי (עורך), אירופה והעולם החדש, אקדמון תשנ"ד (כאשר מקום ההוצאה לא ניתן, אלא רק שמה, יש לתת את שמה).
ובלועזית:

Benno Müller-Hill, *Tödliche Wissenschaft*, Hamburg 1984, p. 60 n. 100

Eli Barnavi & Moshe Zuckermann (eds.), *For Liberty and Equality – Historians in the French Revolution*, Jerusalem 1989

שמות המחברים יינתנו בצורה מלאה ולא בקיצורים.

(ב) מאמרים בכתבי עת ובקבצים:

איתמר זינגר, 'כלכלת המקדש החתי', דת וכלכלה, בעריכת מנחם בן-ששון, ירושלים תשנ"ה, עמ' 103 הערה 2.

עמנואל ורדי, 'פוליטיקה ועסקים בגינובה של שלהי המאה הארבע עשרה', היסטוריה, 2 (תשנ"ח), עמ' 33-55;

ובלועזית:

Daniel Sperber & Ranon Katzoff, 'On the Office of the Defensor in Palestine and Egypt During the Third Century CE', *Saul Lieberman Memorial Volume*, ed. Shamma Friedman, New York & Jerusalem 1993, pp. 5*-7*

Naphtali Lewis, 'Two Greek Documents from Provincial Arabia', *Illinois Classical Studies*, 3 (1978), pp. 100-114

(ג) ערכים אנציקלופדיים:

זאב בכלר, ניוטון, סר איזק, האנציקלופדיה העברית, כה, טור 100.

Shmuel Bialoblocki, 'Aberglaube', *Encyclopaedia Judaica*, 1, Berlin 1927, pp. 229-240

(ד) בהזכרה חוזרת תוכפת יצוינו החיבורים בדרך זו:

ורדי, שם, עמ' 36; זכאי, שם, עמ' 77.

בהזכרה חוזרת שאינה תוכפת יוזכרו החיבורים בדרך זו:

ורדי (לעיל, הערה 44), עמ' 195; זכאי (לעיל, הערה 5), עמ' 230.

חיבורים לועזיים הנזכרים בשנייה יובאו גם הם בצורה עברית לפי שם המחבר, כגון ביאלובלוצקי, שם, עמ' 13; לואיס (לעיל, הערה 13), עמ' 314.

(ה) כאשר אין שם מחבר או שלמחבר יש מספר פרסומים (ספר או מאמר), והם נזכרים באותה הערה, יש ליצור קיצור לפרסום, ולציין בעברית לאחר השם הלועזי המלא, כגון זה: (להלן: הקונגרס התשיעי), או: (להלן: פישר, אירופה), ולציין בהמשך בעברית על פי הקיצור ולציין שוב: (לעיל, הערה 3).

(ו) שמות כתבי עת: יש לפתוח את קיצוריהם.

(ז) כאשר מציינים ציון ביבליוגרפי לספר ולמקום הופעתו (שם עיר) יש לעשות זאת בשפה המופיעה בשער ולא בצורות של אנגלית – כגון: Genua ולא Genova,

Roma ולא Rome, München ולא Munich, Moskva ולא Moscow.

(ח) אין להדגיש בעברית שם ספר או כתב העת, לא באות 'שמנה', לא בהטיה ולא בקו.

(ט) מתחת לאותיות מוטות בלועזית (*italics*) יש למתוח קו.

(8) ערבית:

(א) כותבים באותיות עבריות, לפי הכללים של המזרחנים, בניקוד מלא, למעט "אל" הידיעה .
את "אל" הידיעה מצמידים למילה המיודעת, בלי מקף .
יש לנקד גם שמות אנשים, ספרים, בתי הוצאה ומקומות .
אפשר לראות תעתיקים לערבית גם בחוברות "היסטוריה" וגם בספר "קנאות דתית" שיצא
בהוצאת מרכז שזר .

(ב) במאמרים שיש בהם ציטוטים קצרים **מערבית או פרסית**, או מונחים, יש לתיתם גם בשפת
המקור, בסוגריים, באותיות עבריות ובניקוד מלא ;

(ג) כן הם הדברים גם בנוגע לשמות ספרים, אנשים ומקומות. כשהציטוטים ארוכים יש לתיתם
באותיות ערביות, בקובץ נפרד ולציין בצורה ברורה היכן מקומם במאמר.

ביתר 2, ת"ד 4179 ירושלים 91041
טל' 02-5650444; פקס' 02-6712388